

- 2) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που οι φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύων διανομής και μεταφοράς λαμβάνουν ποσά προερχόμενα από κονδύλια που προορίζονται για τη χρηματοδότηση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ως αντιστάθμιση των ζημιών που υφίστανται λόγω της εκπλήρωσης της υποχρεώσεώς τους να προμηθεύονται ηλεκτρική ενέργεια από συγκεκριμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας και να την εξισορροπούν, η αντιστάθμιση αυτή αποτελεί πλεονέκτημα, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, που παρέχεται στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας.
- 3) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κεφάλαια όπως τα κονδύλια που προορίζονται για ορισμένους παρόχους υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας παρέχουν σε αυτούς επιλεκτικό πλεονέκτημα, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, και μπορούν να επηρεάσουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.
- 4) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι κρατική παρέμβαση όπως το καθεστώς υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας δεν πρέπει να θεωρείται ως αντιστάθμιση που αποτελεί την αντιπαροχή έναντι παρεχομένων εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων υπηρεσιών προς εκπλήρωση υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, κατά την έννοια της αποφάσεως της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), εκτός αν το αιτούν δικαστήριο διαπιστώσει ότι κάθε επιμέρους υπηρεσία κοινής ωφέλειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας πληροί πράγματι τις τέσσερις προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν στις σκέψεις 88 έως 93 της αποφάσεως αυτής.
- 5) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι κρατική παρέμβαση όπως το καθεστώς υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να θεωρείται ότι νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

(¹) EE C 94 της 12.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Norderstedt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Füllä κατά Toolport GmbH

(Υπόθεση C-52/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Έλλειψη συμμόρφωσης του παραδοθέντος αγαθού — Άρθρο 3 — Δικαίωμα του καταναλωτή στην αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού δωρεάν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση — Καθορισμός του τόπου στον οποίον ο καταναλωτής υποχρεούται να θέσει ένα αγαθό που αγόρασε εξ αποστάσεως στη διάθεση του πωλητή προς αποκατάσταση της συμμόρφωσής του — Έννοια «δωρεάν» αποκατάστασης της συμμόρφωσης του αγαθού — Δικαίωμα του καταναλωτή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση)

(2019/C 255/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Norderstedt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christian Füllä

κατά

Toolport GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια να καθορίζουν τον τόπο στον οποίο ο καταναλωτής υποχρεούται να θέσει ένα αγαθό που αγόρασε εξ αποστάσεως στη διάθεση του πωλητή, προς αποκατάσταση της συμμόρφωσής του κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής. Ο τόπος αυτός πρέπει να είναι κατάλληλος να διασφαλίσει αποκατάσταση της συμμόρφωσης δωρεάν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη της φύσης του αγαθού και του σκοπού για τον οποίο ο καταναλωτής προόριζε το αγαθό. Συναφώς, το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να πραγματοποιήσει μια σύμφωνη προς την οδηγία 1999/44 ερμηνεία, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της μεταβολής πάγιας νομολογίας εφόσον αυτή βασίζεται σε ερμηνεία του εθνικού δικαίου η οποία δεν συμβιβάζεται με τους σκοπούς της ως άνω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 1999/44 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα του καταναλωτή σε «δωρεάν» αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού που αγόρασε εξ αποστάσεως δεν περιλαμβάνει την υποχρέωση του πωλητή να προκαταβάλει τα έξοδα για τη μεταφορά του αγαθού αυτού, για τους σκοπούς της ως άνω αποκατάστασης της συμμόρφωσης, στην έδρα εκμεταλλεύσεώς του, εκτός εάν η προκαταβολή των εξόδων αυτών από τον ως άνω καταναλωτή συνιστά επιβάρυνση ικανή να τον αποτρέψει από το να προβάλει τα δικαιώματά του, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 5, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο καταναλωτής ο οποίος ενημέρωσε τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης του αγαθού που είχε αγοράσει εξ αποστάσεως και του οποίου η μεταφορά στην έδρα εκμεταλλεύσεως του πωλητή μπορούσε να αποτελέσει σημαντική ενόχληση για τον ίδιο και οποίος έθεσε το αγαθό αυτό στη διάθεση του πωλητή στην κατοικία του προς αποκατάσταση της συμμόρφωσής του έχει δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση λόγω μη επανόρθωσης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος εάν ο πωλητής δεν έχει λάβει κανένα κατάλληλο μέτρο για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης του εν λόγω αγαθού, συμπεριλαμβανομένου και του μέτρου της ενημερώσεως του καταναλωτή σχετικά με τον τόπο στον οποίο το αγαθό πρέπει να τεθεί στη διάθεση του πωλητή για την ως άνω αποκατάσταση της συμμόρφωσης. Συναφώς, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να διασφαλίσει, μέσω μιας σύμφωνης προς την οδηγία 1999/44 ερμηνείας, το δικαίωμα του καταναλωτή αυτού να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση.

(¹) EE C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federaci3n de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) κατά Deutsche Bank SAE

(Υπόθεση C-55/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρα 3 και 5 — Ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση — Άρθρο 6 — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων κατά την εργασία — Υποχρέωση εφαρμογής συστήματος μετρήσεως του ημερήσιου χρόνου εργασίας κάθε εργαζομένου)

(2019/C 255/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Nacional

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federaci3n de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

κατά

Deutsche Bank SAE